

## ת"פ 16726/12/18 - מדינת ישראל נגד רועי צרור, צרור רועי בניה ופרוייקטים בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תפ 16726-12-18 מדינת ישראל נ' צרור ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. רועי צרור

2. צרור רועי בניה ופרוייקטים בע"מ

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד מירי בנהרדית

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד כפיר ממון

הנאשם 1

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודיית הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") במסגרת הסדר דיוני, בביצוע 21

עמוד 1

עבירות על סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**") ו-3 עבירות על סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "**כתב האישום**"), הנאשמת 2 (להלן: "**הנאשמת**") היא חברה בע"מ שעסקה בנדל"ן ופרויקטים, והנאשם היה מנהלה הפעיל והרשום, ובעל המניות בה. בתקופה שבין ינואר 2011 למרץ 2013 (להלן: "**התקופה הרלוונטית**") ניכה הנאשם ב-18 מדיווחיה התקופתיים של הנאשמת מס תשומות בסך ₪1,546,693 באמצעות חשבוניות פיקטיביות וללא מסמכים כמפורט בנספח א לכתב האישום. במסגרת זו, בין החודשים יוני 2012 ועד ספטמבר 2012 ובין החודשים ינואר 2013 ועד מרץ 2013 כלל הנאשם בדיווחיה של הנאשמת 49 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס מבלי שעשה או התכוון לעשות את העסקאות שלגביהן הוצאו המסמכים כאמור (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות**"). סכום החשבוניות הפיקטיביות הוא בסך ₪6,337,702 ומס התשומות שנוכה בגינן הוא בסך ₪909,759. פירוט החשבוניות הפיקטיביות בנספח ב לכתב האישום. הנאשמים אף רשמו בספרי הנהלת החשבונות שניהלו את החשבוניות הפיקטיביות.

3. במעשיהם אלה, ניכו הנאשמים מס תשומות בלי שהיה להם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ והכינו וניהלו פנקסי חשבונות כוזבים ורשומות כוזבות אחרות, הכל במטרה להתחמק מתשלום מע"מ.

4. הודיית הנאשם באה כאמור במסגרת הסדר דיוני ובהמשך להליך של גישור (**במ"1**). על פי הסכמת הצדדים, כתב האישום תוקן כך שהוסרו ממנו הדוחות לחודשים 5-6/2011, 9-10/2011 ו-7/2012, סכום העבירות הכולל המצוין בנספח א לכתב האישום הופחת מ- ₪2,533,759 ל- ₪1,546,693, הנסיבות המחמירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום המקורי נמחקו והוראת החיקוק לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ נמחקה.

5. הוסכם בין הצדדים כי בכפוף לתשלום של ₪500,000 על ידי הנאשם ב-7 תשלומים, תגביל המאשימה עתירתה ל-14 חודשי מאסר בפועל, וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. עוד הוסכם כי יוטל על הנאשם מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, וכי המאשימה תעתור לקנס בטווח שבין 5% ל-10% מסך המס שנגרע מהקופה הציבורית, וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. הוסכם כי הצדדים יהיו רשאים לעתור להתחייבות. המאשימה הסכימה כי מחצית הקנס תשולם תוך כדי ריצוי העונש, אף בתשלומים, ומחציתו תשולם לאחר תום ריצוי העונש. הצדדים אף הבהירו כי אחד השיקולים להסדר הטיעון הוא קשיים ראייתיים שהתגלו בתיק.

### **תמצית טיעוני הצדדים לעונש**

6. **ב"כ המאשימה** הפנתה לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, ולכך שהענישה הנוהגת בעבירות מס שבבסיסן כוונה להתחמק מתשלום מס מחמירה, בפרט כאשר המדובר בעבירות המערבות שימוש בחשבוניות פיקטיביות, והגישה טבלת פסיקה. עוד הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות, ציינה שהנאשם הוא האחראי הבלעדי לביצוען, וכי מדובר בעבירות מתוכננות. בנוסף ציינה את הנזק החמור שנגרם לקופת המדינה על פני שלוש שנים, וטענה שהמניע לביצוע העבירות הוא בצע כסף. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם באופן רגיל בנסיבות הנדונות הוא בין 18 ל-36 חודשי מאסר, אך לאור חלופי הזמן, סכום המחלף והסדר הטיעון, המאשימה מסכימה להגביל עתירתה

ל-14 חודשי מאסר. משכך אף עתרה לקביעת קנס ברף העליון בסך ₪154,000.

7. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולכך שהפגיעה בו מעונש מאסר אינה יוצאת דופן, ציינה שהנאשם שילם ₪500,000 על חשבון המחדל בהתאם להסדר הטיעון, אך הדגישה כי המדובר אך ב-32% מסכום המחדל, לא כולל ריבית והצמדה. בנוסף ציינה את חלוף הזמן, והבהירה כי התיק נשלח להשלמות חקירה ב-2017 וכתב האישום הוגש בדצמבר 2018. לדבריה, עניין חלוף הזמן נלקח בחשבון על ידי המאשימה. ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת קודמת משנת 2014, ועתרה כי בנסיבות הכוללות שעמדתה העונשית תאומץ. על הנאשמת, שמצויה בפירוק, ביקשה שיוטל קנס סמלי. לאחר שנשמעו טענות ההגנה לשיהוי הוסיפה ב"כ המאשימה כי להשקפת המאשימה מתחם הענישה הרגיל מתחיל ב - 18 חודשי מאסר, אך בשל הנזק הראייתי שיתכן ונגרם לנאשם והסרת המחדל החלקית הסכימה להגביל עתירתה ל- 14 חודשי מאסר, והפנתה לפסיקה לגבי חלוף הזמן.

8. **ב"כ הנאשם** הפנה לתשלום ₪500,000 על ידי הנאשם על פי הסדר הטיעון (**ענ/1**). בנוסף ציין את תיקון כתב האישום במסגרתו הופחת סכום במיליון שקלים מסכום העבירות וכי ₪600,000 מסכום העבירות שנותרו נובע מניכוי תשומות ללא מסמך ו-₪900,000 מניכוי תשומות על סמך חשבוניות פיקטיביות. ב"כ הנאשם טען לשיהוי יוצא דופן וחלוף זמן במקרה זה, והפנה לכך שהעבירות בוצעו על פני שנתיים וחודשיים, ומאז חלפה תקופה של בין 9 ל-12 שנים. לדבריו, תיק זה הוא ספיח של פרשה בעניינו של אחד, דוד קרדיש, והנאשם שיתף פעולה עם החקירה מהרגע הראשון (**ענ/2-ענ/4**) ומרגע שקיבל דרישה לשחזור התשומות פעל לעשות כן. ב"כ הנאשם הפנה למסמכים הקשורים לשחזור התשומות (**ענ/5**), והסכים כי מסמכים אלה יוגשו אך על מנת ללמד שהנאשם פעל באופן אקטיבי מול מחלקת החקירות מאז שנת 2013 בניסיון לתת הסברים לחשדות נגדו. עוד טען כי בנספח א לכתב האישום המקורי אף נפלו טעויות,

9. לטענת הסנגור, ישנה משמעות רבה לשיתוף הפעולה של הנאשם בחקירה, ובשלו השיהוי וחלוף הזמן במקרה זה מקבל משנה תוקף. בהקשר זה ציין כי מאז נחקר הנאשם בשנת 2013 לא קרה דבר בעניינו, הנאשם היה רשום כעד תביעה בכתב האישום שהוגש כנגד קרדיש שהיה עצור עד תום ההליכים, בעניינו התנהלו הוכחות באופן חלקי ודינו נגזר ב - 2016, והגיש את גזר הדין. לדברי הסנגור, מכתב יידוע ראשוני התקבל על ידי הנאשם רק בפברואר 2017, השני במרץ 2018, וכתב חשדות ביוני 2018 (**ענ/6**). לטענתו, העובדה שבוצעה השלמת חקירה בעניינו של הנאשם בשנת 2017 מקוממת, ונגרם לנאשם ולמשפחתו (היום הנאשם נשוי ואב לשמונה ילדים) (**ענ/7**) עינוי דין ממשי ואף נזק ראייתי, לאור העובדה ש - 600,000 ₪ מסכום העבירות נוגע לניכוי מס תשומות ללא מסמך. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה ענפה בנוגע לשיהוי וחלוף זמן, וטען כי אלה יכולים להוביל לביטול כתב אישום ובוודאי שלהקלה משמעותית בעונש, בכלל זאת לחריגה ממתחם הענישה ועד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל.

10. בקשר לנסיבות ביצוע העבירות פירט כי הנאשם היה צעיר בן 26-27 כשהכיר את קרדיש, אדם מבוגר בהרבה. לטענתו, העבירות בוצעו על רקע קריסתו הכלכלית של הנאשם והיכרותו עם קרדיש, ומספר שנים לאחר מכן קרסה הנאשמת. לדבריו, חלק מהקריסה נבע מחובות של הנאשם לעולם התחתון ואף נזק רימון לעבר ביתו, ועונשם של זורקי הרימון נגזר למאסר (**ענ/8**). הסנגור טען שמאז השתפר מאוד מצבו של הנאשם והוא השתקם, אין לו חובות,

הוא עובד כשכיר בחברה קבלנית ומשתכר כ- 10,000 ₪ לחודש (ענ/9). אשתו עובדת ומשתכרת כ- 4,000 ₪ לחודש (ענ/10). עוד הוסיף כי הנאשם ואשתו עשו מאמץ גדול לעמוד בתשלומים לפי הסדר הטיעון, וכי יש לתת משקל ממשי לתשלום זה. בנוסף פירט כי אשתו של הנאשם סובלת מחרדות (ענ/11) והנאשם מתנדב בקהילה (ענ/12). ב"כ הנאשם אף התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, הגיש את ענ/13 הסדר הטיעון, הכרעת הדין וגזר הדין בתיק הפלילי הקודם של הנאשם, וציין כי המדובר באותה תקופת הסתבכות בה ביצע הנאשם גם את העבירות הנדונות, ומאז אין לנאשם תיקים פליליים נוספים.

11. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה וטען למתחם ענישה שתחתיתו מאסר בעבודות שירות, הוסיף כי גם אם תחתית המתחם היא 10 חודשי מאסר בפועל, יש מקום לחרוג לקולא בעניינו של הנאשם, ותמה על כך שהמאשימה לא הגישה פסיקה מפרשת קרדיש. עתירתו היא שעונשו של הנאשם ייגזר למאסר בעבודות שירות ואף לא ברף העליון. אשר לקנס, עתר להתחשבות לאור השיהוי וחלוף הזמן, הסרת המחדל החלקית, קריסת הנאשמת ומצבו המשפחתי של הנאשם.

12. **הנאשם** מסר שהוא נטל אחריות למעשים, והוסיף על מערכת היחסים בינו לבין קרדיש שהיה בן 70 בעת שהכיר אותו וסוג של דמות אב עבורו וביקש התחשבות.

### דין והכרעה

13. כאמור, במקרה זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו שילם הנאשם סך של 500,000 ₪ על חשבון המחדל, הצדדים הסכימו כי המאשימה תגביל את עתירתה העונשית ל- 14 חודשי מאסר בפועל לצד קנס שבין 5%-10% מסכום המחדל ומאסר על תנאי, כשהצדדים אף רשאים לטעון להתחייבות, וההגנה חופשיה בטיעוניה. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) חזר בית המשפט העליון וציין את המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרונותיהם, את האינטרס הציבורי שבבסיסם ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים זאת לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (25.12.2002), ובשים לב לכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין.

14. הדרך בה על בית המשפט לילך בעת גזירת דינו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, ובכלל זאת הסדר הכולל טווח ו/או תקרת ענישה, נבחנה והובהרה בשורת פסקי דין מפי בית המשפט העליון. בע"פ 1901/19 **שמעון אסולין נ' מדינת ישראל** (31.5.2020) נקבע כי בית המשפט רשאי לקבוע מתחם ענישה גם מקום בו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, ובכלל זאת להסדר טיעון הכולל טווח ענישה ותקרת ענישה, וראוי שכך יעשה. יחד עם זאת, בקביעת המתחם נדרשת זהירות, אין המדובר בקביעת מתחם ענישה במובן הפורמלי של תיקון 113 לחוק העונשין, וקביעתו תתבצע בצורה רכה לשם "**קבלת מידע והקשר לעונש שראוי לקבוע בהסדר טווח**", בשים לב לקיומן של נסיבות מגוונות שיכולות להוביל להחלטת המדינה להגיע להסדר, כשהמשקל שיש ליתן לשיקולי תיקון 113 לחוק העונשין ולמתחם הענישה במקרה נתון משתנה בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שהביאו להסדר.



15. בחנתי את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ואת העתירה העונשית של כל אחד מהם בהתאם לכללים שלעיל.

16. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בעת בחינת הסדר הטיעון במבחן האיזון יש לתת את הדעת לכך שכידוע, עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס הן במדרג הגבוה של עבירות המס, והערכים המוגנים בהן נוגעים לחשיבותה של הקופה הציבורית לכלכלת המדינה וביטחונה. כתוצאה מביצוע העבירות נגרם באופן תדיר נזק רב לקופה הציבורית בפן הכספי, וכן נפגע עיקרון השוויון בנשיאת נטל המס ואמון הציבור. המדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה.

17. מידת הפגיעה בערכים המוגנים אף מתעצמת מקום בו המדובר בעבירות המערבות שימוש בחשבוניות פיקטיביות. ההוצאה והשימוש בחשבוניות פיקטיביות הוגדרו לא אחת כ"מכת מדינה" שיש להילחם בה מלחמת חורמה וכ"אבי אבות הטומאה" ואף נקבע כי המדובר "בנגע קשה שפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת" (עפ"ג (ת"א) 6968-02-17 משהראוי נ' מדינת ישראל - מע"מ ת"א (24.4.2017) (להלן: "עניין משהראוי- בית משפט המחוזי").

18. נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה מלמדות על פגיעה ממשית בערכים המוגנים. על פי העובדות בהן הודה הנאשם, הנאשם והנאשמת, חברה בבעלותו וניהלו, פעלו משך תקופה לא מבוטלת של שנתיים וחודשיים לניכוי מס תשומות מבלי שיש בידיהם מסמך כדון, על מנת להתחמק מתשלום מס והכינו וניהלו פנקסי חשבונות כוזבים. במעשיהם התחמקו הנאשמים מתשלום מס בסכום משמעותי של 1,546,693 ₪ כשביחס לסך של 909,759 ₪ אף עשו לשם כך שימוש בחשבוניות פיקטיביות, על החומרה היתרה שבכך. אמנם כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשמים תוקן לקולא, סכום המס שמתשלמו התחמקו הנאשמים הופחת מ- 2,533,759 ₪, הנסיבות המחמירות שיוחסו לנאשמים נמחקו וכן הוראת החיקוק על פי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, שעניינה שימוש בכל מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, אך גם העובדות כפי שהן מלמדות כאמור על פגיעה משמעותית ממעשיהם.

19. בעת בחינת הנסיבות נתתי דעתי לכך שתיק זה הוא חלק מפרשה שהתנהלה בעניינו של אחר, דוד קרדיש, שדינו נגזר בשנת 2016 לאחר ניהול חלקי של הוכחות, וכי הנאשם היה רשום כעד תביעה בכתב האישום שהוגש נגדו. בנוסף, לפער הגילאים בין דוד קרדיש לנאשם, שהיה צעיר כבן 25-26 בעת ביצוע העבירות. מבלי להתעלם מהאמור, מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם עצמו הוא זה אשר התחמק מתשלום מס באמצעות ביצוע העבירות, ולא צוין כי הנאשם הופעל על ידי קרדיש. בנסיבות אלה, וגם אם העבירות בוצעו על רקע ההיכרות עם קרדיש וטיפולו של קרדיש בעניין הנאשם "כרואה חשבון", אין לכך משקל מכריע. נתתי דעתי גם לכך שעל פי הנטען הנאשם ביצע את העבירות על רקע קריסה כלכלית, אך כידוע, אין בקושי כלכלי כדי להצדיק ביצוען של עבירות מס, ודאי ובוודאי עבירות מהסוג הנדון.

20. עיינתי בענ/8 כתבה בעיתון "בחדרי חרדים" שהגיש הסנגור על מנת להוכיח קושי כלכלי לנאשם וזריקת

רימון רסס לעבר ביתו. שמו של הנאשם אינו מוזכר בכתבה, אך גם אם הוא אותו קבלן אליו מתייחסת הכתבה, המדובר בתקופה מאוחרת בהרבה לתקופת ביצוע העבירות, שנת 2017. בכתבה אף נכתב שבשלהי אותה שנה, 2017, נקלע הקבלן להפסדים כספיים. מכך ניתן ללמוד כי האירוע המתואר בכתבה אינו נוגע לעובדות כתב האישום ולנסיבות ביצוע העבירות.

21. מדיניות הענישה בגין ביצוע עבירות מסוג זה היא מחמירה בדרך כלל ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר בעבירות המערבות שימוש בחשבוניות פיקטיביות (גם אם רק בקשר לחלק מהעבירות בלבד - כמו בעניינו). מתחמי הענישה בגין עבירות אלה, ובהיקפים ממשיים הדומים לאלה שבמקרה זה כוללים בתחתיתם עונשי מאסר ממשיים לריצוי מאחורי סורג ובריח, והעונש שנגזר על הנאשמים הוא עונש מאסר ממשי, תוך שבתי המשפט מדגישים את חומרת העבירות, חשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת הרבים, ובכורתו של האינטרס הציבורי על פני נסיבות אישיות (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018) (להלן: "עניין יצחקי")). ראו לשם הדוגמה:

• **עניין יצחקי**, שם הורשע המבקש בביצוע 55 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 1,459,723 ₪ לאחר שמיעת ראיות. סכום קרן המס שולם על ידי המבקש. בית המשפט המחוזי התערב בגזר דינו של בית משפט השלום שהעמיד את עונשו של המבקש על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ו-36 חודשי מאסר בפועל, והעמיד את עונשו של המבקש על 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה על ידי כב' השופט אלרון, אשר ציין שנקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות מהסוג הנדון הוא מאסר בפועל.

• רע"פ 5253/17 אבו סרייה נ' מדינת ישראל (16.4.2018), שם הורשע המבקש על פי הודייתו ב-21 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 1,589,961 ₪, ללא תחכום וללא שימוש בחשבוניות פיקטיביות. מתחם העונש נקבע בין 10 ו-30 חודשי מאסר בפועל. סכום המס לא שולם. על המבקש נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ו-60,000 ₪ קנס. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.

• רע"פ 555/19 ברששת נ' מדינת ישראל (4.2.2019), שם הורשע המבקש על יסוד הודייתו בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין, בחלק מהמקרים תוך שימוש בחשבוניות פיקטיביות, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך כולל של 1,411,645 ₪. בנוסף, הורשע בביצוע עבירות של הגשת דוח ללא תשלום למע"מ (כשסכום המס כ-2.4 מיליון ₪) ואי הגשת דוח למס הכנסה. המבקש הסיר את המחדל באופן חלקי כך שנותר מחדל בסך 2.5 מיליון ₪ שלא שולם. בית המשפט המחוזי החמיר בעונש אשר הושת על ידי בית משפט השלום וקבע את עונשו של המבקש על 10 חודשי מאסר בפועל תוך שציין כי ערכאת הערעור איננה ממצה את הדין. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.

• רע"פ 4507/21 הלוי נ' מדינת ישראל (30.6.2021), שם הורשע המבקש בביצוע מגוון עבירות על פי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ, והמס שמתשלמו התחמק עמד על סך של 726,000 ₪. נקבע עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי ממש בתחתית מתחם הענישה. על המבקש שהודה והסיר 310,000 ₪ מתוך סכום המס, בנסיבותיו, נגזר עונש מאסר בן 10 חודשים לצד קנס בסך 40,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט



המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

ת"פ (שלום ת"א) 9097-10-16 **מס קניה מע"מ ת"א נ' נמירובסקי** (12.06.2017), שם הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בניכוי מס תשומות שלא כדין ללא אסמכתאות בסך של 1,233,384 ₪, בכך שלא ניהל פנקסי חשבונות והוציא חשבוניות פיקטיביות שסכום המס הנובע מהן 249,600 ₪. מתחם העונש נקבע בין 14 ו- 36 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 17 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. בערעור, ע"פ 17327-07-17 (ת"א) **נמירובסקי נ' מדינת ישראל** (24.1.2018), לא מצא בית המשפט המחוזי להתערב בעונש המאסר אשר הושת, אך מצא להקל בקנס נוכח מצבו הכלכלי הקשה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, תוך מתן משקל נוסף לטענה לפיה הנאשם לא נהנה מפירות מעשיו. באותו מקרה עלתה הטענה לפיה שימש הנאשם כ'קוף' או איש קש עבור אחרים.

ת"פ (שלום ת"א) 13528-09-15 **מע"מ ת"א 1,2 נ' משהראוי** (21.12.2016) (להלן: "**עניין משהראוי**"), שם נדון הנאשם אשר הודה והורשע בכך שפעל לניכוי מס תשומות בסך של 1,998,950 ₪ על בסיס חשבוניות פיקטיביות לצד ניהול פנקסים כוזבים. באותו מקרה נגזרו על הנאשם, אשר היה בגיר צעיר בעת ביצוען של חלק מן העבירות, 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור הקל בית המשפט המחוזי בעונש והעמידו על 15 חודשי מאסר נוכח גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע חלקן של העבירות, תוך ששב וציין את חומרתן של העבירות (ראו **עניין משהראוי- בית משפט המחוזי שהוזכר לעיל**).

ת"פ (שלום ת"א) 62426-07-14 **מע"מ ת"א 1,2 נ' חליל**, הקשור ל**עניין משהראוי**, שם הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בניכוי והפצה של חשבוניות פיקטיביות בסך מס כולל של 2,132,353 ₪. המדובר בנאשם אשר טען כי שימש כאיש קש, ואשר עבר הליך שיקומי הקשור להתמכרותו לסמים. מתחם עונש המאסר נקבע בין 12 ו- 30 חודשים, על הנאשם נגזר עונש של 15 חודשי מאסר לצד קנס, מאסר על תנאי, והתחייבות, בין היתר לאור העונש אשר נגזר על משהראוי בתיק הקשור.

רע"פ 6779/19 **מפארג'ה נ' מדינת ישראל** (27.10.2019), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש ביחס לעונש בן 14 חודשי מאסר אשר נגזר עליו, לצד ענישה נלווית, בגין הוצאת חשבוניות פיקטיביות במטרה לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס בסך 1,500,000 ₪. מתחם הענישה נקבע בין 12 ו- 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם לא היה העבריין המרכזי בפרשה.

רע"פ 4497/20 **אביבי נ' מדינת ישראל** (5.7.2020), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש ביחס לעונש בן 16 חודשי מאסר אשר נגזר עליו, לצד ענישה נלווית, בגין ניכוי מס תשומות שלא כדין והוצאת 77 חשבוניות פיקטיביות במטרה לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס בסך של מעל 1.5 מיליון ₪. מתחם הענישה נקבע בין 12 ו- 36 חודשי מאסר בפועל. טענת המבקש כי יש להקל בעונשו בשל היותו איש קש נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי בערעור. בהחלטת בית המשפט העליון מפי כב' השופט קרא צוין כי לא הוכח שהנאשם היה איש קש, וכי גם מביצוע העבירות שעניינן הוצאת חשבוניות פיקטיביות גרף הנאשם עמלה כספית.

22. להשלמת התמונה אציין כי נתתי דעתי גם לפסיקה הכוללת אליה הפנו הצדדים, אך בחרתי להפנות לפסיקה שלעיל. כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו

מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/13 ג'אבלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל (20.07.2015)).

23. בסופו של יום, מסקנתי היא כי בשים לב לענישה הנוהגת, לנסיבות ביצוע העבירות ובכלל זאת אף לסכום הנזק לקופה הציבורית ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים מהמעשים, נכון היה לקבוע במקרה זה מתחם ענישה בין 12 ו-28 חודשי מאסר בפועל. כפועל יוצא עולה שההסדר הדיוני בין הצדדים ביחס לעונש המאסר הוא מאוזן וראוי - בשים לב גם לתשלום החלקי אך המשמעותי על ידי הנאשם בסך 500,000 ₪.

24. בעת קביעת עונשו של הנאשם, נתתי דעתי לקולא להודייתו וחיסכון הזמן השיפוטי שבכך, לגילו כיום ולמצבו המשפחתי והיותו מטופל ב- 8 קטינים (ענ/7). מובן כי כל עונש שייגזר עליו, ודאי למאסר מאחורי סורג וברית, ישפיע ויקשה על בני משפחתו, בפן הרגשי והכלכלי. נתתי דעתי גם לאישור הרפואי ביחס לרעייתו של הנאשם, שלא יפורט מטעמי צנעת הפרט (ענ/11). בנוסף, שקלתי את תרומתו של הנאשם לקהילה כעולה מענ/12, ואת השנים הקשות שעבר מאז החקירה (גם אם ללא קשר אליה) במהלכן הסתבך כלכלית ואוים (ענ/8), והנאשמת, החברה שבבעלותו קרסה, ולכך שהצליח להשתקם מאז.

25. לצד האמור, בעת קביעת העונש לא ניתן להתעלם מכך שלחובתו של הנאשם הרשעה קודמת בעבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה שהן ממין העניין. נתתי דעתי לטענת הסנגור לפיה המדובר בביצוע עבירות במהלך "אותה תקופה" בה בוצעו העבירות מושא כתב האישום כאן. קיים קושי לקבל טענה זו משעל פי עת/1, הרישום הפלילי של הנאשם, עבירות אלה בוצעו בחודש דצמבר 2014 וספטמבר 2015, פרק זמן מסוים לאחר סיום ביצוע העבירות בתיק דנן בחודש מרץ 2013, ואף לאחר החקירה הנדונה (ראו ענ/13 - הסדר הטיעון, הכרעת הדין וגזר הדין בת"פ 4,1719-10-16) אך משקל ממתן מסוים יינתן לכך שמאז, והגם שחלפה תקופה ממושכת עד היום, אין כל הרשעה נוספת לנאשם, מה שתומך בטענת בא כוחו לפיה השתקם.

26. שקלתי לקולא גם את תיקון הנזק החלקי, אך המשמעותי, לקופה הציבורית על ידי הנאשם בסך 500,000 ₪, בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים (ענ/1). כידוע, והגם שאין המדובר במעשה חסד מצד הנאשם, יש בכך כדי להביא להקלה מסוימת בענישה וללמד על חרטה ונטילת אחריות (רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל (25.10.2015)). בנוסף, נתתי דעתי לענ/2-ענ/5, ולניסיונו של הנאשם לשחזר ולהמציא מסמכים.

27. בנסיבות שפורטו לעיל, באופן רגיל, ניתן היה לקבוע כי עונש המאסר המבוקש על ידי המאשימה, ל-14 חודשי מאסר בפועל הוא העונש הראוי (גם אם הוא קרוב לתחתית מתחם הענישה) והגם שהנאשם לא תיקן את הנזק לו גרם לקופה הציבורית במלואו. עונש כזה אף עולה בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט העליון בדבר חשיבות ההרתעה ובכורת האינטרס הציבורי בסוג זה של עבירות (עניין יצחקי). יחד עם זאת, כפי שיפורט להלן, במקרה זה מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות הקלה נוספת מעמדת המאשימה, בעיקר בשל חלוף הזמן והשיהוי משמעותי והלא מוסבר בטיפול בתיק על ידי המאשימה, בשילוב עם יתר נסיבותיו של הנאשם וקושי ראייתי עליו הצביעה המאשימה.



28. כך, לא ניתן להתעלם מכך שהעבירות בביצוען הורשעו הנאשמים בוצעו בין ינואר 2011 ועד מרץ 2013. החקירה החלה בשנת 2013, ולמרות זאת מכתב יידוע ראשון לנאשם יצא רק בפברואר 2017, השני במרץ 2018, וכתב חשדות ביוני 2018. טענת הסנגור היא שהנאשם שיתף פעולה עם החקירה בשנת 2013 ואף ניסה לאסוף מסמכים דרושים (ענ/2-ענ/5). הסנגור אף קבל על כך שבוצעה השלמת חקירה בשנת 2017, שנים ארוכות לאחר סיומה, ולאחר שדינו של קרדיש, המעורב העיקרי בקבוצת התיקים בפרשה, נגזר עוד בשנת 2016 (הנאשם היה רשום כעד תביעה בכתב האישום נגדו). ב"כ המאשימה לא סיפקה כל הסבר לשיהוי הממשי במקרה זה.

29. נקבע לא אחת כי שיהוי בהגשת כתב אישום מביא לעינוי דין לנאשם, לצדו אף פגיעה פוטנציאלית ביכולתו להתגונן, ויש בו כדי להביא להקלה משמעותית בעונש במקרים מתאימים (ע"פ (מרכז) 57577-02-19 ילדרים נ' מדינת ישראל (21.11.2019) והפסיקה המוזכרת שם (להלן: "עניין ילדרים"), ע"פ 4603/17 אדרי נ' מדינת ישראל (16.7.2019) פסקה 33, ע"פ 7989/17 דשקוב נ' מדינת ישראל (18.4.2018) פסקה 17), הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128 הבניית שיקול הדעת המשפטי בענישה), התשע"ו-2016 מיום 27.6.2016. מבחינת הפסיקה עולה כי קיימים מקרים מיוחדים בהם נקבע כי שיקולי שיהוי וחלופי זמן יכולים אפילו להביא לקביעת עונש לריצוי בעבודות שירות. ראו לשם הדוגמה והשוו בשינויים המחויבים עניין ילדרים (הגם שהיקף העבירות שם קטן בהרבה מעניינו ומתקיימות נסיבות נוספות מקלות), עפ"ג (ת"א) 6117-09-16 פרי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה (14.12.2016) (שנסיבותיו ונסיבות הנאשמים שם שונות ומחדל כתב האישום הוסר במלואו), ועפ"ג (ב"ש) 68947-07-20 יוסופוב נ' מדינת ישראל (18.11.2020). בפסיקה אף צוין כי אפקטיביות ההרתעה שבענישה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח לאחר שנים כה רבות נפגעת, ומוגבלת גם ביחס להרתעת הרבים.

30. במקרה הנדון עינוי הדין לנאשם ברור ומודגש. לבד מטענה לנזק ראייתי אותה יכול היה הנאשם לנסות ולקדם ככל שהיה מתנהל המשפט, הרי שחיוו של הנאשם אשר ביצע את העבירות בגיל צעיר יחסית עברו תהפוכות מאז ביצוען, כל העת כשעונת החקירה הפלילית דן מרחפת מעל ראשו. כך, מאז עסקו קרס (גם אם לא בקשר לעבירות), הוא חווה קושי כלכלי ממשי ואף איומים על חייו, וכיום שיקם עצמו, הוא אב ל-8 קטינים, מנהל חיי משפחה, ועובד באופן מסודר בחברה קבלנית (ענ/9).

31. אמנם מקרה זה מדגים כאמור עבירות בהיקף ודרגת חומרה לא מבוטלת. לנאשם גם עבר פלילי רלבנטי (הגם שהמדובר בעבירות מאוחרות לעבירות הנדונות, ומאז לא נטען כי ביצע כל עבירה). בנוסף כאמור, הנזק לקופה הציבורית לא תוקן במלואו. יחד עם זאת, השיהוי המשמעותי שבהגשת כתב האישום ועינוי הדין שנגרם לנאשם בעטיו, השינוי שעשה הנאשם בחייו מאז ביצוע העבירות ומצבו המשפחתי, העובדה שבבסיס הסדר הטיעון גם קושי ראייתי (כפי שהצהירה ב"כ המאשימה בפרוטוקול מיום 23.11.2020), מאמצי הנאשם ופעולתו לתיקון חלק לא מבוטל מהנזק שגרם לקופה הציבורית, וכן הודייתו ונטילת האחריות על ידו - מביאים אותי למסקנה כי מקרה זה הוא מקרה מיוחד בו, על יסוד ההסדר הדיוני בין הצדדים, ניתן להסתפק בעונש של 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד קנס, התחייבות ומאסר על תנאי מרתיע.

32. אמנם עונש זה נמצא מתחת למתחם הענישה שהיה נקבע באופן רגיל, אך ראו בהקשר זה עניין אסולין ביחס למשמעות של מתחם ענישה כששיקולים נוספים לשיקולי תיקון 113 עומדים בבסיס הסדר טיעון. במקרה זה,

המאשימה עצמה הסכימה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ל- 14 חודשי מאסר בפועל, קרי, מתחת לתחתית מתחם העונש ההולם, העומד לשיטתה על 18 חודשי מאסר בפועל, ואף טענה לקיומו של קושי ראייתי כאמור. בעת קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי גם לעונש שנגזר על קרדיש (ת"פ (ת"א) 2657-08-13 **מדינת ישראל נ' קרדיש** (14.1.2016)) במסגרת הסדר טיעון, ל- 48 חודשי מאסר בפועל (ומאסר על תנאי שהופעל בחופף) וענישה נלווית ובכללה קנס בסך 300,000 ₪ (הצדדים לא הציגו ענישה שנגזרה על מעורבים אחרים).

33. אשר לקנס, כידוע, בסוג זה של עבירות הקנס הוא ממין העבירה ומכאן אף החשיבות שבהטלתו. מובן שיש להכות בכיסו של מי שמבצע עבירות מהסוג הנדון המבוצעות ממניע כלכלי, על מנת ללמד שאין אף רווח כספי לצד ביצוע העבירה. בעת קביעת שיעור שקלתי את מצבו הכלכלי של הנאשם, את העובדה שחווה קריסה כלכלית מאז ביצוע העבירות (והנאשמת גם היא קרסה), וכי כיום חייו במגמת שיקום, אין לו חובות, הוא עובד כשכיר בחברה קבלנית ומשתכר סך של כ- 10,000 ₪ נטו בחודש (ענ/9), ורעייתו משתכרת סך של כ- 4,000 ₪ בחודש (ענ/10). בנסיבות הנדונות, מתחם הקנס יקבע בין 40,000 ₪ ו- 140,000 ₪. הקנס על הנאשם ייגזר ברף האמצעי לאור ההתחשבות שניתנה בנאשם ביחס לעונש המאסר, אך גם תוך התחשבות במצבו המשפחתי, היותו מטופל ב- 8 קטינים, מאמציו לתיקון הנזק באופן חלקי ויתר הנסיבות. בנוסף, ייגזר מאסר על תנאי מרתיע וכן התחייבות משמעותית.

34. לאור כלל המפורט לעיל אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

#### על הנאשם 1:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות במרכז רפואי מעייני הישועה, רח' פוברסקי 17, בני ברק. הנאשם יתייצב ביום 23.1.22 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.
- ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע על פי חוקי המס.
- ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון על פי חוקי המס.
- ד. קנס בסך 90,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. בהתאם להסכמת הצדדים סך של 45,000 ₪ ישולם ב- 9 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.2.2022. 45,000 ₪ נוספים ישולמו ב- 9 תשלומים שווים ורציפים החל מיום 1.9.2022. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.
- ה. הנאשם יצהיר על התחייבות בסך 30,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע.

על הנאשמת 2, שאינה פעילה: קנס סמלי בסך 1 ₪.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ב, 20 ינואר 2022, במעמד הצדדים.